

Upozornenie (nielen) teológom: Treba brať vážne Božie slovo!

Jerzy Wolak

2. apríla 2022   ✝ Cirkev

Zdroj: pxfuel.com

Človek nemusí byť znalý pozorovateľ cirkevného života v posledných rokoch, aby si všimol čoraz zreteľnejší rozpor medzi mnohými modernými pastoračnými postupmi a literou Svätého písma a jeho trvalým výkladom Cirkvou. Početné výroky súčasných publicistov a mysliteľov, ktorí sa nazývajú katolíckmi, ako aj významných duchovných a dokonca hierarchov a kniežat Cirkvi, nás často nútia klásť si otázku, či títo ľudia vôbec poznajú evanjelium a učenie apoštolov. A ak ho poznajú, uznávajú ho?

Konanie rôznych súčasných cirkevných autorít vzbudzuje podozrenie, že mnohí k Biblii majú postoj ako ku *Chammurapiho zákonníku* alebo ku *Knihe tisíc a jednej noci* – čiže ako k zbierke starých príbehov, síce krásnych a úctyhodných, a možno kedysi aj užitočných, ale fantastických a úplne nezlučiteľných so súčasnou dobou. Koľko teológov dnes chce v Božom slove vidieť iba symbol a metaforu, a nie živé a stále platné učenie! V optike mnohých katolíckych učencov Biblia slúži predovšetkým na to, aby z nej robili doktorské práce, habilitácie a písali elaboráty s použitím čoraz sofistikovanejšej hermeneutiky s cieľom ukázať svoju erudovanosť. A okrem toho už iba veľmi málo (alebo vôbec nič).

V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť posolstvo pápeža Františka, ktoré adresoval 26. apríla 2019 účastníkom medzinárodného kongresu „Biblia a život“, ktorí sa zišli v Klementínskej sále Apoštolského paláca vo Vatikáne.

Svätý Otec v ňom pripomína základnú pravdu, že Biblia nie je krásnou zbierkou posvätných kníh, ktoré treba študovať, ale je Slovom života, ktoré treba šíriť; darom, ktorý Zmŕtvychvstalý Pán žiada, aby bol prijatý a rozdávaný, aby sme žili život v Jeho mene. (...) Preto Cirkev, ktorá sa živí Slovom, žije, aby hlásala Slovo. (...) Cirkev, verná Slovu, nešetrí úsilím pri ohlasovaní kerygmy a neočakáva za to pocty. Sú to dôležité slová, ktoré si zaslúžia, aby sme sa nad nimi pozorne zamýšľali na všetkých palubách Petrovej lode.

Pánovo slovo trvá naveky (1Pt 1,25)

Písmo je Slovo samotného Boha. Biblia je zápisom Božieho zjavenia. Na ňom je založené celé učenie Cirkvi. Cirkev, ktorá by hlásala učenie, ktoré nie je založené na pevných základoch Slova, by sa stala podobná *cvendžiacemu kovu alebo zuniacemu cimbalu* (1Kor 13,1). Možno hlasnému, možno rezonujúcemu na štyri svetové strany, ale prázdnemu a falošnému. Cirkev bez Božieho slova možno prirovnať k nerozumnému človeku, ktorý si postavil dom na piesku. ***Spustil sa dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica, oborili sa na tento dom a dom sa zrútil; zostalo z neho veľké rumovisko*** (Mt 7,26–27).

A svätá, všeobecná a apoštolská katolícka Cirkev za dvetisíc rokov nepadla, nepadá ani dnes a nikdy nepadne, pretože ju neustále udržiava a oživuje Duch Svätý. Je dôležité pamätať na to, zdôrazňuje pápež František, že Duch Svätý, ktorý oživuje, pôsobí prostredníctvom Sv. písma.

Celá katolícka náuka povstala počas dvetisícročnej histórie Cirkvi a nepochádza od ľudí – dokonca ani od tých najmúdrejších a najsvätejších –, ale od Boha. Svätý Peter pripomína, že *proroctvo nikdy nevzišlo z ľudskej vôle; ale pod vedením Ducha Svätého prehovorili ľudia poslaní od Boha* (2Pt 1,21). Preto nám Peter našej doby stavia pred oči Cirkev, ktorá nehovorí sama od seba alebo o sebe, ale ktorá má Pána vo svojom srdci a na svojich perách; ktorá denne čerpá z jeho Slova. Bolo by úžasné, keby sa Božie slovo čoraz viac stávalo srdcom všetkých cirkevných aktivít; bijúcim srdcom, ktoré oživuje údy tela.

Cirkev, ktorá chce nasledovať cestu Ježiša Krista, musí vedieť, že nemá inú možnosť, ako sa neustále vracáť k najhlbším prameňom, teda k Svätému písmu a komentárom cirkevných otcov. Veď *živé je Božie slovo* (Hebr 4,12), píše svätý Pavol a svätý Peter to potvrdzuje: *Pánovo slovo trvá naveky* (1Pt 1,25). A František po apoštoloch opakuje, že Slovo neumiera ani nestarne, ale zostáva mladé napriek všetkému, čo pomínie.

Nie je to to, čo učil Majster z Nazareta? *Kým sa nepominie nebo a zem, nepominie sa ani jediné písmeno, ani jediná čiarka zo Zákona, kým sa všetko nesplní* (Mt 5,18). *Nebo a zem sa pomínú, ale moje slová sa nepominú* (Mt 24,35).

Zdroj: wikimedia commons

Mária si vybrala lepší podiel (Lk 10,42)

Toto je najnaliehavejšia úloha pre Cirkev 21. storočia: pamätať si, overovať, zisťovať, čo jej božský Zakladateľ skutočne učil, aby nasledovala cestu tohto učenia a nevymýšľala si fantázie s cieľom zapáčiť sa bezbožnému davu. Uplatňovanie Božieho slova v každodennom živote Kristovho stáda na všetkých jeho

úrovniah a jeho verné hlásanie *urbi et orbi* je spoľahlivým (a v praxi jediným) liekom na všetky jeho choroby.

Veď sám Pán Ježiš ubezpečuje všetkých svojich nasledovníkov, že *potrebné je len jedno* (Lk 10,42). Katolíckemu spoločenstvu stačí *sediť pri Pánových nohách a počúvať jeho slovo* (Lk 10,39).

Máme pozorne počúvať slová Božieho Syna, či už ich povedal malej skupine apoštolov alebo širokému okruhu poslucháčov; čítať slová Boha Otca, ktorý *mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi otcom skrze prorokov* (Hebr 1,1); máme vŕcne veriť, že Duch Svätý (ktorého túžbou je, ako nás uistuje pápež, formovať Cirkev podľa Slova) nám dá ochotu a schopnosť, aby naše čítanie Sv. písma a rozjímanie o ňom prinášalo úžitok z časného i večného hľadiska.

Takéto Magistérium Cirkvi dnes potrebujeme, magistérium, ktoré nás bude učiť, ako vnímať všetky naše každodenné záležitosti cez filter evanjelia a ako podľa evanjelia žiť deň čo deň, pamätajúc na Ježišovo uistenie, že *každý, kto počúva tieto moje slová a uskutočňuje ich, podobá sa múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. Spustil sa dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica a oborili sa na ten dom, ale dom sa nezrútil, lebo mal základy na skale* (Mt 7,24–25).

Ale na to, ako zdôrazňuje Svätý Otec, je nevyhnutný oheň, je potrebný Duch Svätý, aby Biblia mohla vzplanúť v srdci a stať sa životom. Všetci, od detí na prvom svätom prijímaní až po kardinálske kolégium, musíme chcieť uveriť – čo je absolútne *nemožné bez Duchu Svätého* (1Kor 12,3) –, že Sväté písmo *trvá naveky ako nebesia* (Ž 119,89) a svedčí o Pravde: absolútnej, večnej a nikdy nepodliehajúcej žiadnym zmenám či korekciám „podľa ducha doby“. Potom túto vieru prinášame do nášho každodenného života.

A potom, akoby na dotyk Božieho prsta (Lk 11,20), zmiznú všetky znaky krízy, ktorá dnes postihuje Cirkev. Veď Pán uzdravuje okamžite. Ako to bolo s hluchým mužom? Či sa mu hneď *neotvorili uši a nerozviazal spútaný jazyk* (Mk 7,35)? A čo ochrnutý? *Vstaň, vezmi si lôžko a chod' domov! A on vstal, hneď si vzal lôžko a pred očami všetkých odišiel* (Mk 2,11). Ako sa to stalo v Naime? *Mládenec, hovorím ti, vstaň! Mŕtvy sa posadil a začal hovoriť* (Lk 7,14–15).

Pápež František zdôrazňuje, že v Cirkvi je Slovo nenahraditeľnou injekciou života, a zároveň odporúča katolíkom celého sveta: Usilujme sa, aby tieto dve slová – Biblia a život – boli v súlade; aby jedno nikdy nebolo bez druhého. (...) Modlime sa a usilujme sa, aby Biblia nezostala v knižnici medzi mnohými knihami, ktoré o nej hovoria, ale aby sa rýchlo šírila po cestách sveta.

Pre tvrdosť vášho srdca (Mt 19,8)

Veď či môže takáto Cirkev, ktorá berie vážne Božie slovo, vôbec pomýšľať na to, aby pripustila k svätému prijímaniu rozvedených, ktorí žijú v nových zväzkoch, keď Pán, dvakrát diktujúc Zákon, jasne opakuje: *Nescudzoložíš!* (Ex 20,14; Dt 15,18)? Mohol by trvať na niečom, čo sa Pánovi tak nepáči, že neváha povedať: *Kto bude súložiť s vydatou ženou, s manželkou svojho blížneho, tak cudzoložník ako cudzoložnica musia zomrieť* (Lv 20,10)?

A aj keby hriech cudzoložstva zostal skrytý, človek, ktorý je nečistý na svojom tele, nebude mať pokoj, kým ho nespáli oheň (Sir 23,17). *Pretože Pán je svedkom medzi tebou a medzi manželkou tvojej mladosti, ktorej si sa spreneveril, hoci je ona tvoja spoločnica a zmluvná manželka. (...) Nuž chráňte si ducha a nespreneveruj sa manželke svojej mladosti! Ak niekto prepúšťa z nenávisti,*

hovorí Pán, Boh Izraela, pokrýva si násilenstvom rúcho – hovorí Pán zástupov (Mal 2,14 – 16).

Nesmieš žiť s manželkou svojho brata! (Mk 6,18) – napomína prísne Herodesa svätý Ján Krstiteľ. Manželstvo nech majú všetci v úcte a manželské lôžko nepoškrvnené, lebo smilníkovi a cudzoložníkovi bude súdiť Boh. (Hebr 13,4), napomína autor listu Hebrejom židovských prozelytov. Tým, čo uzavreli manželstvo, prikazujem, ani nie ja, ale Pán, aby manželka neodchádzala od muža – a ak by odišla, nech ostane nevydatá, alebo nech sa zmieri so svojím mužom a muž nech neprepúšťa manželku (1Kor 7,10–11) – svätý Pavol pripomína promiskuitným obyvateľom Korintu.

Pán nenávidí rozvod. Stvoril muža a ženu (Gn 1,27), aby sa spojili tak tesne, že budú jedným telom (Gn 2,24). Čo sám spojil, to človek nesmie rozdeliť! *Mojžiš vám pre tvrdosť vášho srdca dovolil prepustiť vaše manželky; ale od počiatku to nebolo tak (Mt 19,8). Každý, kto prepúšťa svoju manželku a berie si inú, cudzoloží, a kto si berie takú, ktorú muž prepustil, cudzoloží (Lk 16,18).*

Pán nenávidí každú ohavnosť (Sir 15,13)

Po druhé, ako môže Cirkev, ktorá berie vážne Božie slovo, prijať za bernú mincu falošné tézy, že homosexualita je Boží dar a že homosexuálne osoby majú údajne vlastnosti, ktoré by mohli byť pre Cirkev obohatením, keď Pán priamo hovorí: *Nesmieš nečisto obcovať s mužom tak, ako sa pohlavne obcuje so ženou. To by bola ohavnosť! (Lv 18,22). Kto by spal s mužom tak, ako sa obcuje so ženou, obaja spáchali ohavnosť, musia zomrieť, ich krv bude na nich (Lv 20,13)?* Nový zákon toto učenie v žiadnom prípade neliberalizoval. V prvom liste svätého Pavla Korintanom sú medzi najťažšími hriešnikmi, ktorí určite nebudú dedičmi Božieho kráľovstva, súložníci mužov (1Kor 6,9).

Po tretie, ako môže Cirkev, ktorá berie vážne Božie slovo, strpieť medzi sebou ohavnosť pedofilných praktík, ktoré volajú o pomstu do neba, keď milosrdný Pán Ježiš, ktorý *nalomenú trst' nedolomí a hasnúci knôtik nedohasí (Iz 42,3)*, vynáša v tejto veci prísny rozsudok – možno najprísnejší v celom svojom učení: *Ale pre toho, kto by pohoršil jedného z týchto maličkých, čo veria vo mňa, bolo by lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a ponorili ho do morskej hlbiny (Mt 18,6)?*

Po štvrté, ako môže Cirkev, ktorá berie vážne Božie slovo, akceptovať kompromis so zločinom zabíjania detí, keď Boh Otec hovorí: *Skôr, než som ťa utvoril v matkinom živote, poznal som ťa, skôr, než si vyšiel z lona, zasvätil som ťa (Jer 1,5)* a Boží Syn dodáva: *Kto prijme toto dieťa v mojom mene, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, prijíma toho, ktorý ma poslal (Lk 9,48)?*

Po piate, ako sa môže Cirkev, ktorá berie vážne Božie slovo, bratříčkovať s herézou, keď svätý Pavol – pilier apoštolského učenia – prikazuje: *Bludárovi sa po prvom a druhom napomenutí vyhýbaj (Tit 3,10)?*

Po šieste, ako môže Cirkev, ktorá berie vážne Božie slovo, podliehať akémukoľvek vplyvu bezbožného sveta, keď Boh rovnako *nenávidí modlára aj jeho dielo pohanské (Múd 14,9)?* Čo nás môže spájať so svetom, ktorý je celý v moci Zlého (1Jn 5,19)?

Neťahajte jarmo s neveriacimi! Ved' akú účasť má spravodlivosť na neprávosti?! Alebo čo má spoločné svetlo s tmou?! Aká zhoda je medzi Kristom a Beliarom?! Aký podiel má veriaci s neveriacim?! A ako súvisí Boží chrám s modlami?! (2Kor 6,14–16).

Nemôžete piť Pánov kalich aj kalich zlých duchov (1Kor 10,21)

Po siedme a napokon, či by sa takáto Cirkev, ktorá berie vážne Božie slovo, mohla niekedy dopustiť smilstva (Jer 3,2), (Zj 2,20) s Pachamamou, Matkou Zemou alebo duchmi vôd a lesov Amazónie, keď Pán začína knihu zmluvy uzavretej so svojim ľuďom slovami *Nebudeš mať iných bohov okrem mňa! Neurobíš si modlu, ani nijakú podobu toho, čo je hore na nebi, dolu na zemi alebo vo vode pod zemou! Nebudeš sa im klaňať, ani ich uctievať, lebo ja, Pán, tvoj Boh, som žiarlivý Boh* (Ex 20,3–5)?

Pán si oškliví pohanské kultúry. Pri nich sú vykonávané *deťovražedné obety, pokútne tajné obrady, divé hostiny s výstrednými obyčajami nedbajúc ani na čistotu života, ani manželstva, ale zákernícky zabíja druh druhá, alebo ho zarmucuje cudzoložstvom. Všetko bez rozdielu drží krviprelievanie, vražda, krádež, podvod, podplácanie, vierolomnosť, vzburá, krivá prísaha, prenasledovanie dobrých, zabúdanie na dobrodenia, sprzňovanie duší, smilstvo proti prírode, rozvrat manželského zväzku...* (Múd 14,23–27).

Pán nenávidí pohanských bôžikov. Na stránkach Starého zákona to opakovane pripomína svojmu ľudu, ktorý zápasí s polyteistickým prostredím: *Utekajte pred modloslužbou!* (1Kor 10,14). *Nerobte si modly!* (Lv 26,1). *Nepoškrvňujte sa modlami!* (Ez 20,7). *Do ohňa pohádžeš ich liatych bôžikov, nezatúžiš po striebre a zlato, z ktorého sú urobení..., lebo to je ohavnosť pred Pánom, tvojím Bohom* (Dt 7,25). *Neobracajte sa k modlám a nerobte si liatych bohov! Ja, Pán, som váš Boh!* (Lv 19,4). *Dávajte pozor, aby ste nikdy nezabudli na zmluvu, ktorú s vami uzavrel Pán, váš Boh, alebo aby ste si neurobili rytú modlu z tých vecí, ktoré ti Pán zakázal robiť. Lebo Pán, tvoj Boh, je stravujúci oheň, on je žiarlivý Boh* (Dt 4,23–24).

O tisíc rokov neskôr, v čase súmraku polyteizmu, apoštol národov vysvetľuje národom, ktoré sa stále tvrdohlavo pridržiavali svojich starých zvykov: *Vieme, že na svete niet nijakej modly a nijakého boha, iba Jeden* (1Kor 8,4). Zároveň si uvedomujeme, že pod maskou každej modly vytvorenej ľudskými rukami sa skrýva *boh tohto sveta* (2Kor 4,4), ktorým je *diabol a satan* (Zj 20,2).

Kategoricky zakazuje: *Nemôžete piť Pánov kalich aj kalich zlých duchov; nemôžete mať podiel na Pánovom stole aj na stole zlých duchov* (1Kor 10,21)!

Lebo všetci pohanskí bohovia sú diabli (Quoniam omnes dii gentium daemonia) – ako to už stáročia stojí vo Vulgáte. *Lebo ničoty sú všetci bohovia pohanov* (Ž 96,5), ako od nedávna stojí v novom preklade. Tento nový preklad sa zdá byť dokonca lepší – veď čarodejníci sú reálne bytosti, zatiaľ čo blud znamená úplnú ničotu. A práve pohanský panteón je satanským mámením. Sú ním všetky ideológie a rôzne „-izmy“, narkotický tranz a zaslepenosť žiadostivosťou, je to demokracia a rovnosťárstvo, je to virtuálna realita a civilizácia smrti, je to antikultúra a „otvorená“ Cirkev. Celý moderný svet sa v tom topí.

Písmo nemožno zrušiť (Jn 10,35)

Dajte si pozor, aby vás niekto nezviedol (Mk 13,5). V dnešnej dobe všeobecnej otupenosti a zmätku, všeobecnej citlivosti a hollywoodských *happyendov*, keď si mnohí želajú, aby učenie Cirkvi bolo akýmsi príjemným koučovaním, či školou pozitívneho myslenia, a v Biblii vidia rozprávku o očarujúcom Bohu, veriaci katolíci by mal mať hlboko vryté do pamäti, že Božie slovo – ako nám to dáva na vedomie aj pápež František – pôsobí ako meč, ktorý vniká do hĺbky, rozoznáva myšlienky a pocity, vynáša na svetlo pravdu a rany, aby sa uzdravili. Slovo dáva každému veriacemu život a učí ho zrieknuť sa seba samého, aby ohlasoval Pána.

Žiť Božie slovo každý deň nie je ľahká úloha. V skutočnosti už samotné čítanie Svätého písma spôsobuje značné ťažkosti. *Tvrdá je to reč! Kto to môže počúvať?!* (Jn 6,60). Ale taký je život: únavný, bolestivý a namáhavý, a predsa krásny a svätý. *Pane, a ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života* (Jn 6,68).

Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu, ale povedz iba slovo a moja duša ozdravie.

Iba Slovo...

© **Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z partnerského webu PCH24.**

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/upozornenie-nielen-teologom-treba-brat-vazne-bozie-slovo/>